

[Ole Espersen.]

loven og hele loven i et år fra 1. april 1974 mener vi for mit partis vedkommende ikke at kunne give tilslutning til.

Poulsgaard (FP):

I modsætning til hr. Ole Espersen kan jeg ikke se fordelene ved det statsmonopol, vi har. Det er ligefrem kommet i avisen, at vi skal vist til at have nedlagt program 2, og dér kunne vi spare 50 mill. kr. Jeg tror heller ikke, der sker ret meget ved at nedlægge det. Der er ingen, der lytter til det alligevel. Så fik vi jo en kanal fri dér, og så kunne vi måske prøve at indføre reklamefjernsyn og -radio.

Fremskridtspartiet kan fuldstændig tilslutte sig det af hr. Lembourn fremsatte forslag, idet vi på tv- og radioområdet går ind for, at der indføres fri konkurrence og næringsfrihed; i hvert tilfælde i en prøveperiode på 10-15 år skal Danmarks radio opretholdes som statsinstitution. Men radiatorrådet skal vi have ophævet, og alt det overflødige personaleforbrug, der foregår inden for radioen, må vi se at få skåret ned på. Og så skal vi prøve på, om vi ikke kan få medarbejderrekrutteringen gjort lidt mere alsidig, for vi er jo nogle stykker i dette land, der mener, den er blevet lidt for ensidig og for venstredrejet. Der kunne måske også blive tale om at bruge noget mere genudsendelse.

Til ministeren vil jeg gerne sige: vi har hørt gang på gang, at ministeren vil se velvilligt på osv., men at tidspunktet var ikke inde lige nu. Jeg vil gerne spørge: hvornår er tidspunktet inde for venstre? Vi har nu i dette ting et flertal af liberalt indstillede medborgere, som vi aldrig nogen sinde har haft det, i hvert fald ikke siden 1924; så prøv da at vise den velvilje i noget praktisk arbejde i stedet for bare at blive ved at snakke om det.

Som sagt kan fremskridtspartiet absolut tilslutte sig det af hr. Lembourn fremsatte forslag. Med hensyn til det af hr. K. Helveg Petersen fremsatte forslag vil vi i hvert fald se meget velvilligt på det under udvalgets forhandlinger, men det er jo lidt sent, det kommer, når den nye lov skal træde i kraft 1. april 1974. Men i hvert fald én ting er vi enige om, og det er, at vi skal ikke have det radiatorråd udvidet med flere politiske medar-

bejdere. Der skal ikke være flere ben, det skal fuldstændig afskaffes i stedet for.

På mit partis vegne kan jeg til begge forslag sige, at vi er parat til en velvillig udvalgsbehandling.

Arne Christiansen (V):

Det er som også nævnt af ministeren for kulturelle anliggender tredje gang, der fra konservativ side fremsættes forslag om ophævelse af Danmarks radios monopol.

Som ved de to foregående forslags behandling kan venstre i princippet tilslutte sig tanken, for hovedparten af folketingsgruppens vedkommende vel endog nemmere denne gang, fordi det ikke som tidligere er anført i forslaget, at det skal ske på et kommercielt grundlag.

I bemærkningerne til forslaget nævnes tre muligheder for finansiering af konkurrerende sendere: licensdeling, direkte betaling og reklame. Det sidste vinder kun ringe gehør hos venstre. Personlig er jeg af den opfattelse, at modstanden herimod kun vil kunne opretholdes for en tid, nemlig til den dag, da seerne kan begynde at modtage satellitprogrammer fra andre dele af verden. Allerede i dag har tysk fjernsyn jo i en række egne gennemhullet den puritanske holdning, som man i dette spørgsmål tillægger danskerne.

Må jeg føje til, at når det i bemærkningerne nævnes, at der i givet fald navnlig tænkes på koncession til pressen, så har den tanke min sympati. Lad mig også sige, at jeg deler ikke hr. Ole Espersens skepsis — jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om der i de lande, hvor man ikke har monopol, mangler brede høringer, om der i de lande, hvor man ikke har monopol, ikke er udsendelser om erhvervslivet, dækkende brede aspekter i samfundet; jeg vil endda ove den påstand, at det måske navnlig på det sidste område står betydelig bedre til i en række lande, end det gør i Danmarks radio i øjeblikket.

Men nok om det i denne omgang, for i den givne situation med stramme økonomiske muligheder og stående over for at føre en ny lov om radio- og tv-virksomhed ud i livet er der efter min opfattelse en fjerde mulighed, som bør ind i billedet — den er strejftet både af ministeren for kulturelle anliggender og af hr. Ole Espersen — nemlig det nordiske